

VISPĀRĒJĀ TIESA

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2015. gada 18. maija spriedumu lietā F-79/13 *Gyarmathy/EMCDDA* 2016. gada 9. jūnijā iesniedza *Valéria Anna Gyarmathy*

(Lieta T-297/16 P)

(2016/C 364/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Valéria Anna Gyarmathy* (Győr, Ungārija) (pārstāvis – *A. Véghely*, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs (*EMCDDA*)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt un grozīt pārsūdzēto Civildienesta tiesas 2015. gada 18. maija spriedumu lietā F-79/13 *Gyarmathy/EMCDDA*;
- atcelt *EMCDDA* (bijušā) direktora 2012. gada 11. septembra lēmumu, ar ko tika noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgums sniegt palīdzību;
- atcelt *EMCDDA* (bijušā) direktora 2012. gada 14. septembra lēmumu nepagarināt apelācijas sūdzības iesniedzējas darba līgumu;
- atcelt *EMCDDA* valdes (bijušā) priekšsēdētāja 2013. gada 13. maija lēmumu un attiecīgi *EMCDDA* (bijušā) direktora 2013. gada 25. jūnija lēmumu.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: prasība atcelt *EMCDDA* direktora 2012. gada 11. septembra lēmumu, ar ko tika noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgums sniegt palīdzību:

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Civildienesta tiesa pirmajā instancē 2015. gada 18. maijā pasludinātajā spriedumā lietā F-79/13, uzskatot, ka iestādes administrācija pienācīgi bija izskatījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas sūdzības, ir sagrozījusi faktus un nonākusi pretrunā lietā esošajiem plašajiem dokumentārajiem pierādījumiem. *EMCDDA* (bijušais) direktors noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas lūgumu sniegt palīdzību, galvenokārt, viņa lūgumu pārcelt viņu citā amatā, lai atbrīvotu viņu no ilgās un pārmērīgās iebiedēšanas un psiholoģiskās vardarbības, ko viņa cieta no sava tiešā priekšnieka. (Bijušais) direktors esot pārkāpis pienākumu sniegt palīdzību un pienākumu ņemt vērā ierēdņa intereses, kā arī labas pārvaldības principu (spriedumi, 2008. gada 27. novembris, *Klug/EMA*, F-35/07, EU:F:2008:150, 74. punkts; un 2011. gada 12. jūlijs, Komisija/Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, 84. punkts). Pamatojoties uz lietas materiālos esošajiem faktiem un pierādījumiem, Civildienesta noteikumu 24. pantu un attiecīgo pastāvīgo judikatūru, (bijušais) *EMCDDA* direktors, rīkojoties kā iecelēj institūcija, neesot sniedzis apelācijas sūdzības iesniedzējai lūgto palīdzību un neesot veicis vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu vispārējo mieru dienestā un prasītāju no sliktas izturēšanās, no kā viņa ir īpaši esot cietusi. Līdz ar to Civildienesta tiesas pirmajā instancē pasludinātajā spriedumā attiecībā uz pirmo pamatu esot kļūda faktos un turklāt tas esot pretrunā Kopienas tiesību aktiem un pastāvīgajai judikatūrai. Tātad tas ir jāatceļ un jāgroza, kā arī ir jāatceļ apstrīdētais lēmums.

2. Otrais pamats: prasība atcelt 2012. gada 14. septembra lēmumu nepagarināt apelācijas sūdzības iesniedzējas darba līgumu:

Pārsūdzētajā pirmās instances spriedumā Civildienesta tiesa esot pamatojusies uz argumentāciju, saskaņā ar kuru (bijušā) EMCDDA direktora 2012. gada 19. decembra lēmumā esot izskatīta apelācijas sūdzības iesniedzējas formālā 2012. gada 10. decembrī iesniegtā sūdzība, kurā – tostarp, bet ne tikai –, tika apstrīdēts (bijušā) direktora 2012. gada 14. septembra lēmums nepagarināt apelācijas sūdzības iesniedzējas darba līgumu. Tomēr, kā tas skaidri izriet no minētās vēstules paša formulējuma, to nevar šādi interpretēt. Gluži pretēji, tas esot lēmums, ar kuru ir jāuzsāk administratīvā izmeklēšana, pamatojoties uz apelācijas sūdzības iesniedzējas sūdzību. Turklāt šajā pašā vēstulē (bijušais) direktors esot noliedzis, ka tas būtu pieņēmis jebkādu lēmumu attiecībā uz apelācijas sūdzības darba līgumu. Pat ja būtu jāpiekrīt apstrīdētā lēmuma acīmredzami kļūdainajai interpretācijai, šis lēmums būtu pretrunā likumam un prettiesisks, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja iepriekš netika uzklausīta (spriedums, 2013. gada 12. decembris, *CH/Parlaments*, F-129/12, EU:F:2013:203), un minētais lēmums esot uzskatāms par vienkāršu sagatavošanās aktu (spriedums, 2009. gada 16. marts, *R/Komisija*, T-156/08 P, EU:T:2009:69) un to kā tādu nevarot pārsūdzēt atsevišķi (spriedums, 2009. gada 10. novembris, *N/Parlaments*, F-71/08, EU:F:2009:150; un rīkojums, 2012. gada 23. oktobris, *Possanzini/Frontex*, F-61/11, EU:F:2012:146). Ar apstrīdēto lēmumu arī esot nepareizi izmantotas pilnvaras (spriedumi, 1995. gada 19. oktobris, *Obst/Komisija*, T-562/93, EU:T:1995:181; 2000. gada 12. decembris, *Dejaiffe/ITSB*, T-223/99, EU:T:2000:292; un spriedums, 2012. gada 25. septembris, *Bermejo Garde/EESC*, F-41/10, EU:F:2012:135), pamatojoties uz lietas materiālos esošajiem pierādījumiem. Nav pat skaidrs vai (bijušajam) EMCDDA direktoram apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī bija pilnvaras rīkoties (rīkojums, 1996. gada 25. oktobris, *Lopes/Tiesa*, T-26/96, EU:T:1996:157). Ir jāatgādina, ka atbildētājs neiesniedza aizstāvības rakstu, kas savukārt padarot spriedumu par aizmugurisku spriedumu. Apstrīdētā pirmās instances sprieduma pamatojumā Civildienesta tiesa esot pamatojusies uz argumentāciju, ko atbildētājs bija minējis citā lietā iesniegtajā atbildes rakstā (F-22/14, *Gyarmathy/EMCDDA*), tādējādi pārkāpjot procesuālās robežas. Civildienesta tiesas pirmajā instancē pasludinātais spriedums attiecībā uz otro pamatu arī ir pretrunā lietas materiālos esošajiem faktiem un pierādījumiem. Līdz ar to tas ir jāatceļ un jāgroza, kā arī ir jāatceļ apstrīdētais lēmums.

Prasība, kas celta 2016. gada 13. jūlijā – Düll/EUIPO – Cognitect (“DaToMo”)

(Lieta T-381/16)

(2016/C 364/10)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Düll (Südergellersen, Vācija) (pārstāvis – S. Wolff-Marting, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Cognitect, Inc. (Durham, Ziemeļkarolīna, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DaToMo” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 6 715 627

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 19. aprīļa lēmums apvienotajās lietās R 1383/2015–2 un R 1481/2015–2